

בֵּימָן מוֹיִזֵבְעֵטֶן דַּעַר סִ"ח חוּי: דַּעַס אַרֹן הַקֹּדֶשׁ וַיֵּרֵד פִּלְמוֹגְטֵדְנֵי גַעֲבֵטֵטֵט: וַיְהִי בְּנֹסֵעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יְיָ וַיַּפְצוּ אֲיִבְךָ וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֲךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרַתְךָ וְדַבֵּר יְיָ מִיְרוּשָׁלַם: בְּרוּךְ שְׁנַתָּן הַתּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

ספלה משערי ליון לאמר כשעת הולאת ס"ח.

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵוֹן וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: ג"פ.
 רַבּוֹן הַעוֹלָם מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהַפַּק רְצוֹנֵנוּ וְתַדְלַנּוּ שְׂאֵלְתֵנוּ וּמַחֵל עַל פְּלִעוֹנוֹתֵינוּ וְעַל פְּלִעוֹנוֹת אֲנָשֵׁי בְּתֵינוּ מַחִילָה בְּחֶסֶד מַחִילָה בְּרַחֲמִים וְטַהֲרֵנוּ מִחַטָּאֵינוּ וּמִפְּעוֹנוֹתֵינוּ וּמִפִּשְׁעֵינוּ. וְזַכְּרֵנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים וּזְכְּרֵנוּ לְחַיִּים אַרְוִיכִים וְטוֹבִים וְלִשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה וּכְלִפְלָה וְתַדְלַנּוּ לְחֵם לְאֶכּוֹל וּבְגָד לְלְבוֹשׁ וְעֶשֶׂר וְכַבּוֹד וְאֲרָךְ יָמִים לְהַגּוֹת בְּתוֹרַתְךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וּשְׂכַל וּבִינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׂבִּיל עִמָּךְ סוּחוֹתֶיךָ. וְשַׁלַּח רְפוּאָה לְכָל־מְכַאֲבֵינוּ וְתַבְרַךְ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְתַגְזוֹר עֲלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת וְתַבְטֵל מֵעֲלֵינוּ כָּל־גְזֵרוֹת קָשׁוֹת. וְתַשֵּׁה לֵב הַפְּלִכוֹת וַיִּזְעֲצֵה וְשַׁרְיָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן:

יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵיפִי וְהַגִּיזוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

וְאֲנִי תַפְלֵת־יְרֵלָה יְיָ עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בְּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג"פ.

דיח פרויען ומגען דיעוע: רבונו של עולם.

רבונו הערר דער וועלט, ערפילוט מוכיערע ביטטען לונג גוטען, וויילפֿהרע חוכו, געוועהרע חוכו מוכיערען ומוחוט, פֿערליהע מללע מוכיערע זינדען חונד מללע זינדען מוכיערער מַגְעָה־מִרְיָגֶן פֿללז גַמְדֵּע חונד ערבֿמַרְטֵן, רייכגע חוכו פֿלון מוכיערען פֿערֿגעֿהוֹגֶען, זינדען חונד מייסעֿטֿטֿטֿטֿען, געדענקע מוכיער לונג גוטען פֿתָּה דיר, געוועהרע חוכו הייל חונד ערבֿמַרְטֵן, געדענקע מוכיער לונג מיינען גליקֿלִיכֿען חונד מַחְנֵגֶן זעבען, לונג פֿריעדען, ערבֿמַרְטֵן חונד ערהֿמִטֿוֹכֵךְ, גיב חוכו בְּרִיחַט לונג טפֿייעט, געוועהר לונג בעקֿלִידִיגֵךְ, רייכטונג, עהרע חונד מַחְנֵגֶן זעבען, חונג חין דיינער זעהרע לונג פֿמַרְטֵן חונד מיהרע געבֿטֿטֿע לונג ערפֿילוט, פֿערטֿטֿחֵד חונד מייכֿיכֿט, מיהרע טיעפֿען געדֿמַקֿען לונג בעגֿרייכֿען חונד לונג ערפֿמַסֿטֵן, זעכדע היילונג מללען מוכיערען זיידען, זעגנע מללע מוכיער מַחְנֵגֶן ערבֿמַרְטֵן, בעסטֿמִיחֵע פֿיר חוכו גליקֿ, הייל חונד טרֿחִיט, הַמִּזֵּע מללע: בְּקוֹע פֿלון חוכו פֿערן, בייגע דמו הערן דער רעגֿיעֿרונג, דער מַחְטֵגֶעֶר חונד פֿירטֿטֵן לונג מוכיערען בעזטען, מַחְטֵן, זח ייח דין ווילען!

יהו. מַחְנֵגֶן לונג וועהֿלֵגֶע־מִלִּלֵן ייין דיח ווערעט מייכע מוכיער חונד דמו זיכען מייכע הערלענג פֿמַר דיר, עוויגער, חין פֿעלן חונד חין ערלֵגֶען! היערויך ווירד ואני תפלי דרייחמל געמגט.

Zu Frankfurt am Main und vielen Gemeinden wird weder שְׁמַע יִשְׂרָאֵל noch גְּדוּלוֹ גֵּבֶהֱת, sondern der Vorbeter beginnt mit

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ הַמְּרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ כְּתִידָהּ וְאֵתְרָהּ. יְהֵא רַעֲוִתָּהּ עִם עֲמָהּ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמָם. וּפּוֹרְקוֹן יְמִינָהּ אֲתוּי לְעַפְסָהּ בְּבֵית מִקְדְּשֶׁהּ וְלֵאמֹתוּיָא לְנָא מְטוּב נְהוּרָהּ וְלִקְבַל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוִא קְדֻמָּה דְתוֹרִידָהּ לִן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלִהְוֵא אָנָּא פִּקִּידָא בְּגוֹ צְדִיקָיָא לְמַרְחָם עָלֵי וְלִמְנַטֵּר יְתֵי וְתָת כְּלִי לִי וְיָדִי לְעַפְסָהּ יִשְׂרָאֵל. אֲנִתָּהּ הוּא אֲנִי וְסַפְרָנָם לְכֻלָּא. אֲנִתָּהּ הוּא שְׁלִיט עַל-כֻּלָּא. אֲנִתָּהּ הוּא דְשְׁלִיט עַל-מַלְכֵיָא וּמְלַכּוּתָא דִּי-לָךְ הִיא. אָנָּא עֲבָדָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסַנְדְּנָא קְמָה וּמְקַמָּא דִּיקָר אֲוִרְתָּהּ בְּכַל-עֵדוֹ וְעֵדוֹ. לֹא עַל אָנָּשׁ רַחֲצָנָא. וְלֹא עַל-בְּרִי-אֱלֹהִין סַמְכָנָא. אֲלֵא בְּאֱלֹהָא דְשַׁמְיָא. דְהוּא אֱלֹהָא קָשִׁט. וְאֲוִרְתָּהּ קָשִׁט. וּנְבִיאֹוֹהִי קָשִׁט. וּמְסַנָּא לְמַעַבְדֵּר טַבְּוֹן וְקָשִׁט. בְּהָ אָנָּא רַחֲמִין. וְלִשְׁמַה קְדִישָׁא יִקְרִיא אָנָּא אֲמֵר תּוֹשְׁבָחוֹ. יְהֵא רַעֲוִא קְדֻמָּה דְתַפְתַּח לְפִי בְּאֲוִרְתָּא וְתַשְׁלִים מִשְׁאַלִּין דְּלִבִּי. וְלִבָּא דְכָל-עַמּוּד יִשְׂרָאֵל. לְטַב וְלַחַיִּין וְלְשָׁלָם:

(סידן לומר בקול רם) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גְּדוּל אֲדוֹנֵנוּ קְדוּשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

Der Vorbeter, die Thorarolle vor sich haltend, spricht:

גְּדוּלוֹ לֵי אֱתוּי. וְנִרְוֹמָהּ שְׁמוֹ יַחְדוֹ:

Die Gemeinde antwortet:

לָךְ יְיָ הַגְּדוּלָה וְהַנְּבוֹרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד בִּירְכַל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשׁ: רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַדָּם רַגְלֵי קְדוּשׁ הוּא: רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַר קְדֻשׁוֹ בִּי קְדוּשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

Während der Vorbeter die Thora zum Vorlesepukt bringt, spricht die Gemeinde:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא: בְּעוֹלָמוֹת שְׁפָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: בְּרַצוֹנוֹ וּבְרַצוֹן יְרָאוּ וּבְרַצוֹן כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר

הַעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַתְּנַפְּשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב
 בְּמִרְחֵבֵי מְרוֹם הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁמִי שְׁמִי קָדָם: קִדְּשָׁתוּ
 עַל חַחֲיוֹת וְקִדְּשָׁתוּ עַל כִּסֵּא הַכְּבוֹד: וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ
 שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חַי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר
 חֲדָשׁ בְּכַתּוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים וּפְרוּ שְׁמוֹ סִלּוֹ לְרוֹכֵב
 בְּעֶרְבוֹת בְּיַהּ שְׁמוֹ וְעִלּוֹ לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ
 אֶל גּוֹהֵוּ בְּכַתּוּב: כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן:
 וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרֵאוּ כָּל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר:

אב הַרְחֵמִים הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכּוֹר בְּרִית
 אֲבֹתָיִם וַיַּצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיַּנְעֵר
 בַּיָּצָר הַרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וַיַּחַן אוֹתָנוּ לְפַלְיֵטַת עוֹלָמִים
 וַיַּמְלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

Die Thora wird auf das Vorlesepult gelegt und aufgerollt, worauf der
 Vorbeter den Kohen zur Vorlesung aufruft, indem er spricht:

וַיַּעֲזוֹר וַיִּגַּן וַיּוֹשִׁיעַ לְכָל הַחַוּסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן:
 הַכֹּל הָבָה גְּדֹל לֵאלֹהֵינוּ וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה כִּהֵן קָרֵב.
 יַעֲמוּד (פלוני בר פלוני הכהן): בְּרוּךְ שֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נַפְשׁ עֲדוֹת
 יְיָ גְּאֻמָּנָה מַחְכִּימַת פִּתֵּי: פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְחֵי
 לֵב מַצּוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ
 יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דִּרְבּוֹ אֲמִירַת יְיָ
 צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ:

Die Gemeinde antwortet:

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם:

סדר-ברכה חיבער דית ספר תורה.

Vor der Vorlesung aus der Thora spricht der Aufgerufene:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַרֵּךְ:

Gem. בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Der Aufgerufene wiederholt dies und fährt dann fort:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וַנִּתֵּן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
גוֹתֵן הַתּוֹרָה:

נחם-ברכה חיבער דית ספר תורה.

Nach dem betreffenden Abschnitt der Vorlesung spricht der Aufgerufene:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וַחַיֵּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
גוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וקולאים נס'ת לטון ויהי אחר הדברים האלה נפלטת ורא.

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־
בְּנֶךְ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ
הַמִּצְרַיִם וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלֶת־עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר
אֱלֹהֶיךָ: וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־חֲמורוֹ וַיִּקַּח
אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה וַיִּקֶּם
וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: לֵי בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם
מֵרְחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבֹר־לָכֶם פֶּה עַם
הַחֲמור וַאֲנִי וְהַנֶּעֱר גִּלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁחַחְוּהָ וְנִשְׁוֹבָה
אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק

בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדֹו אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיִּלְכְּוּ שְׁנֵיהֶם
 יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבֹרְתָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר
 הַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאִיהֵה הַשָּׂה לְעֹלָה:
 וַיֹּאמֶר אֲבֹרְתָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לֹו הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכְּוּ
 שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לֹו
 הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבֹרְתָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־
 הָעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּשֶׂם אֹתֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 מִמַּעַל לְעֲצִים: וַיִּשְׁלַח אֲבֹרְתָם אֶת־דָּו וַיִּקַּח אֶת־
 הַמַּאֲכֶלֶת לְשַׁחַט אֶת־בְּנֹו: וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאד יְהוָה מִן־
 הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבֹרְתָם אֲבֹרְתָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר
 אֶל־תִּשְׁלַח יְדֶךָ אֶל־הַנָּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי־יַעֲתֶה
 יְדַעְתִּי כִּי־יִרְאֶה אֱלֹהִים אִתָּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־
 יַחֲדָךְ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אֲבֹרְתָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֶה וְהִנֵּה־אֵיל
 אֲחֵר גָּאֹתֹו בְּסִבְבֹו בְּקִרְבֹו וַיִּלְךְ אֲבֹרְתָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל
 וַיַּעֲלֶהֹו לְעֹלָה תַּחַת בְּנֹו: וַיִּקְרָא אֲבֹרְתָם שְׁם־הַמְּקוֹם
 הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּתֵר יְהוָה יִרְאֶה: וַיִּקְרָא
 מִלֵּאד יְהוָה אֶל־אֲבֹרְתָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם:
 וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁפַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי־יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־
 הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יַחֲדָךְ: כִּי־בִרְכָךָ
 אֲבֹרְכָךָ וְהִרְבִּיתָ אֲרֻבָּה אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל
 אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת־שַׁעַר אֲבִיּו: וְהִתְפָּרְכוּ
 בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: וַיָּשָׁב
 אֲבֹרְתָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכְּוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע
 וַיָּשָׁב אֲבֹרְתָם בְּבֹאֵר שֶׁבַע: חמשה

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה
 ילדה מלכה גסה הוא בנים לגחור אחיך: את עין בכור
 ואת רבו אחיו ואת קמואל אבי ארם: ואת כשד ואת
 חוץ ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: ובתואל ילד
 את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לגחור אחי אברהם:
 ופלגשו ושמה ראמה ותלד גסה הוא את טבח ואת
 גחם ואת תחש ואת מעכה: פ

מנחים ס"ח שני אלל סלאסון ומונרים חצי קדיש על שנים, ונגזיהים
 ונוללים ס"ח סקלחו נו, ופותים ס"ח ב' וקולאים נו למפטיר נפ' פינחס.

ובהודש השביעי באחד להודש מקרא קודש יהיה לכם
 כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:
 ועשיתם עלה לריח גיחח ליהוה פר בן בקר אחד איל
 אחד כבשים בגרשנה שבועה תמימים: ומנחתם סלת
 בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל:
 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר
 עזים אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת החדש
 ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה וגם כיהם כמשפטם
 לריח גיחח אשה ליהוה:

ע' סנדק. ונגזיהין ונוללין. כסונגזיהין הס"ח מנימין עד סכתז של ס"ח ומונרין:
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על-
 פי יי ביר-משה: עץ-חיים היא למחויקים בה ותמכיה
 מאשר: דרכיה דרכי-געים וכל-גתיבותיה שלום:
 ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ
 למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קחם קריאת הספירה ואחר שנמר הכולל, יבדק הנפסיד ברכה זו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בַּנְּבִיאִים מְזֻכָּרִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמִשְׁהָ עֲבָדוֹ
וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַנְּבִיאֵי הָאֵמַת וְצַדִּיק:

הַפְּטֵרָה לַיּוֹם ב' שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה.
בִּירְמִיָּה סֵפֶן ל"א.

כֹּה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חֵן בְּמִדְבַר עִם שְׂרִירֵי
חֶרֶב הַלּוֹךְ לְהַרְגִיעוֹ יִשְׂרָאֵל: מִרְחוֹק יְהוָה
נִרְאָה לִי וְאֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתִיךְ עַל־כֵּן
מִשְׁכֵּתִיךְ חֹסֵד: עוֹד אֶבְנֶךָ וְנִבְנִית בְּתוֹלַת
יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲבִי תַפּוּךְ וַיֵּצֵאת בְּמַחֲזוֹל
מִשְׁחַקִּים: עוֹד תַּטְעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֵרוֹן
נִטְעוּ נִטְעִים וְהִלְלוּ: כִּי יִשְׁיֹם קָרְאוּ נִצְרִים
בְּהַר אֶפְרַיִם קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֱלֹהֵי־הוָה
אֱלֹהֵינוּ: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה רְנֹו לִיעֲקֹב שְׁמִיחָה
וְצַחֲלוּ בְּרֵאשׁ הַגּוֹיִם הַשְּׁמִיעוּ הִלְלוּ וְאָמְרוּ
הוֹשֵׁעַ יְהוָה אֶת־עַמּוֹךְ אֵת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל:
הִנְנִי מֵבִיא אִתְּם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּקְבָצְתִים
מִיִּרְבַּת־אֶרֶץ בָּם עוֹר וּפֶסֶחַ חֲרָה וַיִּלְדַת
יַחַדוּ קָתֵל גְּדוֹל יִשׁוּבוּ הַגֵּרִי: בְּכִבִּי יָבֹאוּ
וּבְתַחֲנוּנִים אֲזַבְּלֶם אֲזַלְּנָחֵלִי מִיָּם
בְּדַרְךְ יִשָּׁר לֹא יִבְשְׁלוּ כֹה כִּי־הֵייתִי לְיִשְׂרָאֵל

לֹאֵב וְאִפְרַיִם בְּכָרֵי הוּא׃ שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה
 נְזִים וְהִגִּידוּ בְּאָזְנִים מִמֶּרְחֵק וְאָמְרוּ מִזֶּרֶחַ
 יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשָׁמְרוּ כְרַעְוֵה עֲדָרוֹ׃ כִּי
 פָּדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חֹזֵק מִכַּנּוֹ׃
 וְכֹאֵן וְרִנְנוּ בְּמַרוֹם־צִיּוֹן וְנִהְרֹו אֶל־טוֹב יְהוָה
 עַל־דָּגְנוֹ וְעַל־הִירֶשׁ וְעַל־יִצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן
 וּבִקְרַ וְהִיטְרָה נַפְשָׁם בְּגַן רְוָה וְלֹא־יִוָּסְפוּ
 לְדָאֲבָה עוֹר׃ אִזּוּ תִשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֲוֹל
 וּבַחֲרִים וּזְקָנִים יַחֲדוּ וְהִפְכַּתִּי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן
 וְנַחֲמַתִּים וְשִׁמְחַתִּים מִיְּגוֹנָם׃ וְרוּחֵי נֶפֶשׁ
 רִבְּבָהִים דָּשֵׁן וְעַמִּי אֶרֶץ־טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ
 נְאֻם־יְהוָה׃ כֹּה־יֹאמֶר יְהוָה קוֹל בְּרַמָּה
 נִשְׁמָע גְּהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה
 עַל־בְּנֵיהָ מֵאַנְהָה לְהַנְתָּם עַל־בְּנֵיהָ כִּי אֵינֶנּוּ׃
 כֹּה־יֹאמֶר יְהוָה מִנְּעֵי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ
 מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתְךָ נְאֻם־יְהוָה
 וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃ וַיִּשְׁתַּקּוּדָה לְאַחֲרִיתֶךָ
 נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם׃ שָׁמוֹעַ
 שָׁמַעְתִּי אִפְרַיִם מִתְנוֹדָד יִסְרַתְנִי וְאוֹסֵר
 בְּעַגְלָה לֹא לְמַד הַשִּׁיבְנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אֲתָרָה
 יְהוָה אֱלֹהֵי׃ כִּי־אֲחֲרֵי שׁוּבִי גַחֲמַתִּי וְאַחֲרֵי
 הַזֹּדַעִי סָפַקְתִּי עַל־יָרֵךְ בִּשְׁתִּי וְגַם־נִכְלַמְתִּי כִּי

נשאתי חרפת נעורי: הכן יקור לי אפרים אם
 ילד שעשועים כרמדי רבריבו זכר אזכרנו עוד
 על-כן המו מעי לזרחם ארחמנו נאם יהוה:

המפסיר יצדק ברכות אחרונות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צוד כל העולמים
 צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
 ומקים שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה ודבר
 אחד מן דבריה אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן
 ורחמן אתה. ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע
 במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמחני יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות
 בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו. על כסאו
 לא ישוב זר ולא יגחלו עוד אחרים את כבודו. כי
 בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה גרו לעולם ועד.

ברוך אתה יי מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל ציון
 הזכרון הזה שנתת לנו יי אלהינו לכבוד ולתפארת.
 על הכל יי אלהינו אנחנו מזדים לך ומברכים אותך.
 ותברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד. ודברך אמת
 וקים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש
 ישראל ויום הזכרון: